

Selmeczbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

Még egyszer a vasutról.

Már sokszor, legutóbbi lapszámunk vezércikkében is hangoztattuk azt, hogy mily fontos városunk fejlődésére nézve azon körülmény, hogy a nagy vasuti hálózatba belé kerüljünk.

Főbb vonásokban körvonalaztuk, hogy e város ipara és kereskedelme, sőt ősipara, a bányászat is csak úgy számíthat haladásra, a mostani pangás helyett, ha az ország és ez által a külföld nagy vasuti forgalmába bekapcsolatnak.

Rámutatunk arra is, hogy e városnak, mely tagadhatatlanul jelentékeny posíciót foglal el itt a magyar felvidéken, a nagy vasuti hálózatba való belevonása az állam érdekében áll. Hiszen az itt üzött bányászat, ezen őstermelési ág, tulnyomó nagyobb részében az állam tulajdonát képezi, az állam által műveltetik, a vasuti forgalom emelése a bányaművelés terén elérendő költség kiméltés és szállítási könnyítés az államnak kardinális érdekét képezi.

Ismételjük újból azt, hogy a szén, érc, anyag stb. szállítása mily nehézséggel, mily költséggel jár a mostani, csak a szűkvágányu garamberzenei vonalon menő vasuti összeköttetésünk mellett?

Hozzuk fel újból, hogy egyedül a garamberzenei átrakodás kényszere mennyi nehézséget és kárt okoz az ide vagy innét tova menő szállítmányokban?!

Mutassunk rá újból arra, hogy e város ipara és kereskedelme mennyit szenved e nehézkes forgalom nyomoruságos volta miatt?

A Nagymogul.

— A „Selmeczbányai Hetilap” eredeti tárazása. —

E czimre a nyájas olvasó lelki szeme előtt bizonyára Kelet-India pálmái és tigrisei tűnnek fel, gazdagon felszerszámozott lovak, hajlongó rabszolgák, fényes öltönyök, csillogó fegyverek. Pedig kár a képzelő tehetséget annyira megerőltetni, mert a mi nagymogulunk egy európai ország városkájában székel, hol a pálmákat és tigriseket csak a képeskönyvekből ismerik s a rabszolgák csak erkölcsileg léteznek.

A mi nagymogulunk nem is valami nagy, tekintélyes alak, a nézése sem valami hódító, inkább olyan, mint valami csuvasz farkas-é, sunyi, lappangó. Miért nevezik el hát nagymogulnak?!

Hja, annak meg van a maga oka.

A mi nagymogulunk szörnű nagy urnak képzelet magát. Hiába, minden embernek meg van a maga gyöngéje. Egyik a levest sósan szereti, másik a társalgást szótlanul; az egyik abban leli kedvét, hogy bélyeget gyűjt, a másik inkább a híreket; az egyik bolond lesz tőle, a másikat kinevezik mandarinnak.

A mi nagymogulunk meg különleges fajtáját képezi a bálványimádóknak, amennyiben maga-magát imádja s meg van fölöle győződve, hogy minden ember bámulattal van eltelve iránta.

Hogy e bámulatra mindig méltó legyen, ahhoz szakszerűen trenirozza is magát.

Kissé indiszkrét dolog ugyan, ha az ember kora reggel betolakodik valakinek a hálószobájába, de mivel az a szándékunk, hogy a nagymogul rendes napi cselekedeteit élethűen ecseteljük, kénytelenek vagyunk nesztelenül besurranni abba a szentélybe, melyet más jámbor halandó hálószobájának nevez.

Ezt immáron feleslegesnek tartjuk; hiszen annyira köztudatba és napról-napra jobban érezhető közmegegyezésbe jutott ez, hogy most már körülményesebben indokolnunk sem kell és csak azt állíthatjuk határozottan, hogy míg kellő nagy vasuti forgalmi képesünk nem lesz, addig, és ezt nehéz szívvel mondjuk, iparunk, kereskedelmünk, bányászatunk következetesen hanyatlani fog.

Igaz, hogy ez által városunk volna első sorban sujtva, ámde az állam is kiszámíthatlan kárt szenvedne.

Hol találna egy ily tekintélyes város hanyatlása, e város iparának, kereskedelmének és bányászatának foszlányain kárpótlást?

Mit kell tehát mindebből észszerűen következtetni? Mint azt, hogy az állam vasuti politikája ne legyen csupán kicsinyes finantz politika, de számoljon feltétlenül a nemzetgazdaság, az általános közgazdaság, a közjó igényeivel és követelményeivel.

Sokszor hallottuk — így tanítják is — hogy vannak termelési ágak, melyeket az államnak nem pusztán finantzális, finantz jövedelmi, de tágabbkörű nemzetgazdasági szempontokból üznie és folytatnia kell.

Ilyen a bányászat is.

Hol találna ez a sok ezer ember keresetet, ha a bányaműveket beszüntetnék?

Hol találna az állam ennyi sok ezer adófizetőt, fogyasztót stb, ha ezen ősiparág művelését megszüntetné? Honnét mértené kárpótlását, ha ezen nagy üzemmel kapcsolatos, abból kifolyó ipar és kereskedelem, forgalom és sok-

Ott nyugszik ő, festői helyzetben, színes himzésű fehér köntösben. Már kissé nyugtalankodik, mert egy a beszűrődő napsugár által fölbresztelt légy elég arezáltan a nagymogul orra hegyére szállni. Utánozhatlan fenségű mozdulattal elhajlja a legyet, s szeme pilláját fölvetvén, az áttelleni nagy tükörhöz rögzíti tekintetét, hogy abból kellően ellenőrizhesse mozdulatait, vajjon megfelelnek-e azok minden tekintetben a szépsézet követelményeinek.

Ugyáltszik, ő nagymogulsága meg van magával elégedve, mert öntudatos mosoly játszadozik ajkán.

Soha még a legultramontánabb műzümán sem végezte oly szertartásosan a mosakodást, mint emberünk, s az a közben a tükör előtt véghezvitt test- és arcficzamításait akármily kaucsukember megirigyelhetné tőle. De minden a kellő ünnepélyes lassúsággal történik, mert gyorsabb mozdulat nem férne össze méltóságával.

Végre elkészül az öltözködéssel. A ruha rajta van, most indul. Dehogy; itt-ott mikroszkópikus porzemecskék telepedtek le a kabátra; azokat egyenként gondosan lefricskázza. Most még egy fordulat a tükör előtt, a ruha széleinek óvatos meghuzigálása, hogy ráncot ne vessen s elindul feszes léptekkel, magasra felvetett orral reggelizni.

Aki látja, mint fogja a kanalat, azt gondolná, hogy az a kávéskanal bizonyára meg van tüzesítve, mert csak két ujja hegyével tartja, többi ujjait mereven szét- és kiterjesztve. Minden arcvonásáról leolvasható a gondolat, mennyire szerencsésnek érezheti magát az a kávé ő általa bekebelezetnie.

Most fogja a szalvétát a két csücskénél s kifeszítve, végig huzza tacto majestoso szája előtt egyszerű kétszer s röviden és nyersen recsegi: „fizetek“.

sok kenyérkereseti és közteherviselési fluktuáció forrása bedugulna?

Bizony nem tudjuk, hogy hol és honnét!

Az állam legfőbb érdekét képezi tehát, hogy igenis városunk létalapja, a bányászat fenntartassék és az ennek gyökében egykor nagy fejlődésnek, most hanyatlásnak indult ipar és kereskedelem újabb lendületet nyerjen.

Mivel érheti mind ezt el?

Legfőképpen azzal, ha hatalmas segédkezet nyújt arra, hogy e város az öt megillető nagy vasuti kapcsolba hozathassék.

Nem találjuk tehát jónak, helyesnek és észszerűnek azt a kicsinyes, krémer szellemű vasuti politikát, melyet — nem hiába üzletvezetőségeknek nevezett — intézményei által velünk szemben eddig folytatni az állam jónak tartott.

Mit szerepelhet itt azon kérdés, hogy a Garam-berzenei szűkvágányu vasutba mennyi lett befektetve egy negyedszázaddal ezelőtt és most mit jövedelmez, mikor nagyobb szempon-
toknak kellene e kérdés megoldását alávetni és e körül magasabb közgazdasági irányelveknek kellene mérvadóknak lenni.

De különben is, e kis vasut régen meghozta befektetési tőkét és annak busás kamatait.

Miért nem gondolkodnak tehát a jövőre a vezető elemek és mért félősködnék és takarékoskodnak e szárnyvonalat szélesvágányuvá kiépíteni és ezáltal e várost a nagy vasuti forgalomba belehozni és ennek révén a bányászatnak is nagyobb lendületet adni.

A pénzt oda veti, oly mozdulattal, mintha legalább is a gróf Károlyi palotát vette volna meg csak egy a lájbi zsebéből. Immár ideje hivatalba menni.

Olyankor mindig bosszantja, hogy a szolgál-
mélyzet nem várja őt glédában, s motyog valamit hiányzó respektusról; de már ebbe bele kell nyugodnia.

Nem írjuk le hivatalos teendői közben, hol a tekintély szuperlativusát igyekezik elérni; ebédjét sem nézzük végig, nehogy étvágyunkat elrontsuk feszségeinek látása által, hanem kövessük őt este a vendéglőbe. Az ajtót kitarja hirtelen, betoppan s hadvezéri tekintettel, félig lehúnyt szempillával körültekint, nines-e talán oly ember jelen, kivel egy levéget szivnia tiltja méltósága. Azután tovább lép és leül szokott helyére a már ismerősökkel nagyurassan leereszkedőleg kezét szoritva. Leül és hallgat; néha összeráncolja homlokát mintha egetverő eszmelet forgalna agya. Ha idegen jön, s az magát bemutatja, ő is fölkel, szabályos hajlást tesz, karját előre lóditja s röviden azt mondja: „Én X. vagyok!“ E bemutatkozást teljesen elegendőnek tartva, hiszen kutyakötelessége minden embernek őt ismerni.

S úgy ül ott némán, feszesen, mint valami kínai szent, hiába akarja a többi elevenebb, fesztelen társalgásba vonni; ő csak úgy tud beszélni, hogy a mit ő mond, az a szent. Ellenmondást nem tűr, s megérzik rajta három lépésnyire, hogy ő maga magát sokkal különb embernek tartja valamennyinél. De meglátszik az is, hogy ő sem érzi jól magát e sajátmagaszabta kényszerzubbonyban s idegei már túl vannak feszítve s ma holnap kitör rajta a nagyási hóbort, s nem csak mások fogják tréfásan, a hátamögött elnevezni nagymogulnak, de ő is meg lesz róla győződve, hogy ő csakugyan a nagy mogul.

Ezt nem értjük!!

Itt sparmeisterkedésnek nincsen értelme! Vagy a nagy bányaüzem nem ép oly tulajdona az államnak, mint a folytonos kinos vergődésekben szenvedő, nevetséges kis Garam-berzencei vasut?

Nem tartozik-e a nagy nemzetgazdasági éltet adó őstermelési ág, a bányászat ugyan azon kalap alá, mint az állami vasuti hálózat e korcs kinövése, a Garam-berzencei kis vasut?

Első sorban is tehát, már az államnak saját, jól megértett érdekében állana, hogy a Garam-Berzence — selmeczi szűkvágányu vasuti vonalt mihamarább szélesvágányúvá kiépítse és ennél ne kövessen üzleti — ha úgy tetszik, üzletvezetőségi — irányelveket, de kövesse a közgazdasági megérett követelményeket.

Ámde azt tartja a közmondás, hogy segíts magadon és megsegít a jó isten is.

Tehát kísértse meg e város is az önön magán leendő segítséget és azután talán megsegíti — az állam is.

Ezen önszegélyre alkalmunk nyílik most.

Igaz örömmel fogadja bizonyára városunk minden lakója fáradhatatlan buzgalmu polgármesterünk amaz indítványát, melyet a múlt keddi közgyűlésen tett havi jelentésében és a mely szószerint így szól:

„Azon kiváló jelentőséget szem előtt tartva, mellyel reánk a Hontmegyében építés alá vett helyi érdekű vasut bir, azon előterjesztéssel járulok a tekint. tvh. bizottság elé, méltóztassék tekintettel arra, hogy az ez oldalról tervbe vett csatlakozás iránti tárgyalások kellő formában megindíthatók legyenek, jelesül az érdekeltég, mely Hontvármegye közönségéből, Némethi, Berencsfalva és Szent-Antal községek és ezen város közönségéből áll, törvény szerint megalakíttassék, elrendelni, hogy az ugynevezett érdekelték az alakuló közgyűlésnek Selmeczbányán leendő megtartására, az érdekeltégi arány megállapítására s az ebből folyó egyéb ügyek tárgyalására felhívassanak, hogy így a számbavehető hozzájárulás mérvéhez képest az előmunkálatok engedélye kieszközölthetessék s illetőleg a kérdés végleges döntés alá vétessék.“

Lássunk tehát hozzá közös erővel, hogy legalább az ipolyvölgyi vasuttal találjuk meg azt a csatlakozást, mely a nagy vasuti forgalomba belévon és csináljuk azt meg, ha másként nem, áldozatok árán is.

A jövő nemzedék hálával fog ezért tartozni és munkálkodásunk, áldozatunk gyümölesét hálás szívvvel fogja élvezni!

Az államnak e várossal szemben eddig követett vasuti politikája pedig bujdoskáljon addig is el a titkolódzó üzletvezetőségek rejtélyes, mély, nemzetgazdasági tudást és nagyszabású vezetést takaró fátyola mögé.

A múlt keddi közgyűlés.

Selmecz város törv. hat. bizottsága múlt kedden tartotta június havi rendes közgyűlését Horváth Béla főispánunk elnökle mellett.

A közgyűlés nagyon egyhangulag folyt le és a tárgysorozat legtöbb pontja a szokásos „tudomásul szolgál“ kijelentéssel lett elintézve.

De mégis volt a közgyűlésnek kimagasló jelensége, még pedig a polgármesteri jelentés, mely nagy horderejű tervekkel s illetve indítványokkal foglalkozik. Így a város Erzsébet-utcai részének szabályozása, az iparvölgyi vasut tárgyában városunk részvévének érdekeltégi kérdése, a bányamunkások számára a kincstár által építendő munkáslakások, a vízvezeték ügye . . . mind oly érdekes és városunkra nézve szerfelett életbevágó kérdések, melyek bár még — a vízvezeteki ügylől eltekintve — csak szelíd javaslati formában lettek e briliáns jelentésben feltüntetve, de már is magukban hordják azon termékeny magot, melyből rövid időn belül egy terebélyes, hatalmas fa fog kinőhetni.

A közgyűlés melegen is fogadta polgármesterünk propeoziczióit és jelentését örvendetes indomásul vette. A közgyűlés lelkesedéssel szavazta meg a Sobó Jenő kir. bányatanácsos, akad. tanár részére javaslatba hozott 300 frtnyi tiszteletdíjat is, mely e jeles férfinak páratlan, önfeláldozó közmunkásságáért némi kis elismerésül szolgáljon.

A megüresedett bélabányai plébánosi állás betöltését eszközölő tanácsba, a két ág. evang. vallásu tanács-tag helyett Muszka József és Walmrath Nándor választottak meg.

A 25000 frtot kitevő kórházi ápolási költségek tárgyában újabb felterjesztés fog tételni a kormányhoz, hogy e rengeteg teher lerovása, ha teljesen el sem engedhető, legalább felette mérsékeltebbé. Persze, hogy az éppen szentesítés alá bocsájtandó, e tárgybani törvényjavaslatnak törvény erőre való emelkedése bevaratik és az újbóli felterjesztés csak azután történik meg. — A honvéd katonai nevelő intéztelebe e város által alapított hely betöltésére egy iftleni illetőségű, a középiskola 4-ik osztályát végzett és ezen alapítványi helyre folyamodó ifju fog kijelölteni. A folyamodványok a város tanácsához nyújtandók be.

A városi levéltár és muzeum ügye is már közeli rendezésének néz elébe és a levéltár a magas ház földszinti helyiségébe, hol most a fogyasztási adó bérlői hivatal van, fog elhelyeztetni.

A közgyűlés elvileg elfogadta a dohány-gyár utcában fekvő volt Száder és Bogya-féle, most a népbank tulajdonát képező házaknak, egyenként 2800 frt vételár mellett megvételét, valamint, hogy a város alkuba lépjen az ág. evang. egyház tulajdonát képező „Pfeifer“-féle ház és telek megvétele iránt. E telek megvételét városi közérdek, de különösen az alsó óvoda elhelyezése és a vásár-tér létesítése teszik szükségessé.

Halottkémnek, addig is, míg az alorvosi állás végleg szervezve lesz, Dr. Tandlich Ignác tb. főorvos választott meg.

A hodrusi róm. kath. iskolaszékbe a lemondó Puskás József helyébe Peterák János választott be.

A tanács javaslatba hozta, hogy Vihnyén egy ház telkestől megvételessék a kitűzött árverésen. Sztankay F. biz. tag erélyesen protestált ez ellen álláspontját azzal indokolva, hogy a sok mindenféle telekvételek már tul nagy terhére esnek a városnak. Dr. Stuller Gy. azonban a megvétel mellett nyilatkozott, de Heinze Hugo t. ügyész kifejtve azt, hogy e kérdés napirendre voltaképen kitűzve nem volt, a közgyűlés ennek érdemleges tárgyalásába bele se ment, bár azt sem ellenezte, hogy a polgármester a tanács megbízásából — ha jönnek lálja — árverezzen a kérdéses telekre. (Mint halljuk ez meg is történt, de eredménytelenül.)

Dénes Béla steffultói róm. kath. segédlelkésznek, mint helyettes tanítónak ügybuzgalmu működéséért évi 150 frt külön jutalom szavaztatott meg.

Az erdőmester és a rendőrkapitányi hivatal jelentése tudomásul vétetett.

Csiby Lőrincz erdőtanácsos, akad. tanár lelkes eljenzésekkel e város kötelekébe felvétellett.

Ezután a közgyűlés berekesztetett és csakhamar néma csend honolt az ősi tanácsterem falai között, hogy talán már rövid idő múlva zajosabb közgyűlésnek legyenek ez ódon falak néma tanúi.

KÜLÖNFÉLEK.

— **Személyi hírek.** Svehla Gyula kir. főbányatanácsos, bányaigazgató hivatalos utjából visszaérkezett. — Kostenszky Adolf nyug. bányaszámvevőségi főnök Karlsbadba üdül, hová e napokban követi őt Jánoshegyi Wankovits Lajos takarékpénztári igazgató, tb. városi tanácsos is. — Dr. Dezséri Boleman István kir. tanácsos, vihyei fűrdőorvos Vihnyére érkezett és az egész fűrdővadott ott fogja tölteni. Pálya Gyula hajdunánási kir. bíró néhány heti szabadságra városunkba érkezett. — Krausz Kálmán főkapitány tegnap szombaton kezdte meg szabadságát és apósához N.-Salló rautazott, de a jövő hó 2-án tartandó nyaralói közgyűléshez visszaeskezik, hogy azután julius végéig tartó szabadságidejét ismét igénybe vehesse. Helyettesítésével Kuti István alkapitány bizatott meg.

— **Horváth Béla főispánunk** múlt hétfőn d. u. érkezett városunkba és már szerdán reggel elhagyta azt. Rövid itt tartózkodása alatt elnökölt a múlt keddi közgyűlésen és a közigazgatási bizottság ülésén és hétfőn este Dr. Stuller Gyula, kedd estén Svehla Gyula bányaigazgató vendége volt. Főispánunk többeket fogadott és úgy, mint mindig, megtudta békíteni még a legmegelégedetlenebb elemeket is. Már csak köztünk való megjelenése is oly jótékonyan hatott kissé bonyodalmasabb viszonyaink közepette, hogy igaz szívűből óhajtanók: bár csak többször, mentül sűrűbben üdvözölhetnők szeretett főispánunkal e város falai között, mely városnak éppen ez idő szerint nagy szüksége van főispánunk fenkölt, ha kell erélyes, de mindig tárgyilagos, igaz irányt adó nemes ténykedésére és vezetésére. Nincs ember városunkban, ki az ő iránytadásába, a viszonyok elbirálásába teljesen belje ne nyugodnék.

— **Hymen.** Rozsnyai János szászdi ág. evang. lelkész holnapután kedden köt házasságot Soskó Ilonka kisasszonnyal, özv. Soskó Mihályné kedves leányával.

— **Kormánybiztos.** Mivel Dr. Szlávik Mátyás akadályozva van, hogy a lyceumi érettségi vizsgálathoz, mint kormánybiztos eljöhessen, a miniszterium Dr. Gömör Oszkár miniszteri tanácsost bizta meg a képvisettel, ki kedden jön, ugyanezen a napon este érkezik meg Dr. Baltik Frigyes ág. h. ev. püspök is, kik együttesen elnökölnek a négy napig tartó érettségiiken.

— **Hazafias adakozás.** A helybeli lyceum V. osztálya szép jelét adta hazafiságának azzal, hogy elhunyt tár-

suk Nádossy Endrének halálakor a koszoru árából fennmaradt összeget saját körében lassanként szaporította és a mai napig 12 frtra növelte, ezt a pénzt az osztály küldöttsége e napokban adta át a főkapitányi hivatalban, hogy az a honvédszobor tőkájéhez csatoltassék. Nem szorul dicséretre e nemes tett, az ifjuság hazafias érzülete felhívja figyelmét az illetékes köröknek, a melynek kezébe van letéve a szobor régen vajudó ügye. Sok ily lelkes ifjut adjon a magyarok Istene a hazának!

— **A selmeczi kir. kath. nagygymnasium tápintézeti** választmánya múlt szerdán tartotta ülését és nagy lelkesedéssel fogadta Cséti Ottó kir. főbányatanácsos és Vadas Jenő kir. erdőtanácsos akad. tanároknak alapító tagul való belépését. Az igazgató választmány a tápintézeti ellátást újból özv. Laczkó Trauer Emiliának kezelésébe bocsájtotta, ki ezen üdvös működésű intézmény kezdetétől fogva birta azt. Tette pedig ezt azon helyes és a változott viszonyokkal számító intézkedéssel, hogy az ellátási díjat (ebéd, vacsora) havonkinli 5 frtről hat frtra emelte ugyan, de viszont kikötötte a tápintézeti ellátottak részére a kenyér és hus nagyobb adagolását.

— **Kémény tűz** volt Selmeczbányán múlt csütörtökön d. u. az Erzsébet-utczában levő Bachmann-féle házban. A tűz hírére a közeli szivargyár munkásnőit csak nagy nehezen sikerült visszatartani, hogy ki ne rohanjanak. A kémény tűzet a megeredt nagy eső mellett sikerült gyorsan eloltani.

— **Rendőri hírek.** Sertésvész állapototott meg a belvárosban és így az egész városi törv. hatóság területén. Minthogy a betegség immár járványú fajult, ennek következtében a város egész területe zár alá vétetett, a sertés vásárok betiltattak és a legszigorubb intézkedéseket léptette életbe a rendőrség a betegség tovább terjedésének megakadályozására. Hatóságilag megállapított, hogy a sertésvész részben zólyom-megyei Polánka, részben hontmegyei Bagyán községéből hurezoltatott be sertéskereskedők által. Saját érdekében felhívjuk mi is a közönséget, hogyha sertéséin betegségét észlelné, ezt azonnal jelentse be a hatóságnál. — **Szikla omlás.** Hodrusbányán a város tulajdonát képező koresmaépület mellett levő óriási nagy sziklának egy része a múlt héten leomlott és egy közeli kis házat egészen elsodort. Emberéletben szerencsére nem történt kár, mivel a ház lakatlan volt. — **Elkobozott borju.** A tegnapi helivésáron a rendőrség egy beteg borju husát elkobozta és megsemmisítette. — **Kürtő tűz** volt múlt pénteken Felső-Róna külterületén, mely nagyobb baj okozása nélkül, azonnal eloltatott.

— **Hodrusbányai panasz.** A következő sorok közlésére kérettünk fel: Tisztelettel kérem a tek. Szerkesztő urat, miszerint becses lapjában következő panaszunk, s tiltakozásunknak helyt adni és azokat a t. olvasó közönség tudomására hozni sziveskedjék: A belvárosban — szerencsétlen s igazságtalan denuncziáció révén — nem ismernek el bennünket másnak, mint pánszláv, izgága s forradalmár népnek. Ez becsületbe vágó dolog, tehát nem hallgathatunk, hanem, igenis — vallás-, rang-, osztály- és korkülönbség nélkül — tiltakozunk mindnyájan ezen befeketés ellen, tiltakozunk mint olyanok, a kik — egytől-egyig — a magyar állameszme, a polgári rend és béke barátai, fentartói, istápolói s terjesztőinek magunkat valljuk. A denuncziásra nem mondunk átkot, csak azt óhajtuk: hogy megtérjen s éljen. *Hodrusiak.*

— **Vidéki hírek.** *Polgármester választás Korponán.* Korponán e hó 11-én volt a polgármester választás. Polgármesterré, mint azt már előre jeleztük egyhangulag, nagy lelkesedéssel Plachy Gyula szakkallosi földbirtokos lett megválasztva. A közgyűlésen Czibulya László alispán elnökölt, kinek kezébe tette le a megválasztott polgármester az esküt is. A polgármester magvas program beszédet mondott és este tiszteletre fáklyásmenet rendeztetett, mely alkalommal Libertini József járásbíró valóban szép beszéddel üdvözölte. A fáklyásmenet után banquet volt, melyen a sikerült felköszöntők sem hiányoztak. Részünkről is mélyen óhajtuk, hogy e választás „legyen Korpona város szemből jövőjének kezdete!“ — *Hazafias ünnepély Bakabányán.* Szeretett magyar hazánk ezeréves fennállásának s egyszersmind dicsőségesen uralkodó felséges királyunk koronázásának évfordulója alkalmából igen szép ünnepély volt rendezve a bakabányai állami iskolában. Az ünnepély állt alkalmi költemények szavalása, ének és emlékbeszédből. Meglepő volt, hogy a tótajku gyermekek mily szépen s mily hatással szavaltak és énekeltek magyarul. Az ünnepi beszédet Weigel Samu az iskola igazgató-tanítója tartotta, kiemelvén benne a nap nagy jelentőségét s Isten, király, haza iránti szeretetre buzdította a hallgatóságot. Az ünnepély végén Cziglian Gyula iskolai gondnok igen meleg szavakban köszönte meg a vezetőknak a fáradságot és buzgalmat; s örömeinek és megelégedésének kifejezését nyilvánította a tapasztaltak felett. — *Közegészségügyi vizsgálat Bakabányán.* Dr. Raisz Gedeon közegészségügyi felügyelő e hó 6-án látogatta meg a községet Czibulya László alispán társaságában. Megnézték az iskolákat, községházat, szegényekházát, az ásványos-fürdőt, az utcákat; de még egy magánháza is bementek s egy szegény asszonynál még az asztalon lévő kenyeret is megizlelték. Ez az asszony nem tud eléggé dicsekedni azzal, mily szeretetre méltók s leereszkedők voltak ezek

a nagy urak. A látottak s tapasztaltak felett a közegészségügyi felügyelő teljes megalékedését nyilvánította az előljárással szemben s igen tetszett a tervbe vett s már egy részben készen lévő esaternázás, mely a község közegészségét s tisztaságát nagyban lesz hivatva emelni. Valóban a derék községi előljárásság ráis teremt a dícséretre, mert igazán buzgó s lelkiismeretesen végzi a reá bízott teendőket. — *Tűz volt Bakabányán* a múlt héten, a mikor is Zambó Pál hajléka és az abban levő gazdasági gépek 1000 értékben a tűz martalékává lettek.

— **Erdészeti ösztöndíj.** Az [Országos Erdészeti Egyesület Bedő Albert alapítványából pályázatot hirdet egy 300 forintos évi ösztöndíjra. Az ösztöndíj magyar erdőtiszték fiai számára való, kik az erdészeti pályára készülnek s szaktanulmányait a selmeczi erdőakadémián szándékoznak végezni.

— **Fránkl Mór Selmeczbányán.** A délutáni órákban beállt szerkesztőségünkbe két uri ember. Az egyik közülök dús göndörhajú, torzonborz bajszú, érdekes. — Fránkl Mór szamoló-művész vagyok. Egyik munkatársunk életkorát számította ki s egy percnyi gondolkodás után csak egy dobálózott a milliókkal és billiókkal, a melyek papíron utána számítva, feltűnően stimmeltek. Azt hisszük, felesleges közönségünk figyelmébe ajánlani ezt a csodaembert, aki itteni előadását ma vasárnap este 8 órakor a „Hungária“ szálló nagy termében tartja.

— **Záró vizsga.** A városi r. k. elemi fiúiskolákban m. hétfőn ünnepélyes veni sancte-val vették kezdetüket az évről-évi vizsgálatok és csütörtökön fejeződtek be. A vizsgákon Podhragyai Pál prépost-plébános, részint pedig Litassy János helybányai esperes-plébános elnökölt. A növendékek előhaladása minden tekintetben megfelelt, ami legszebben dícséri a derék tantestület fáradságát nem ismerő buzgalmát. Nem hagyhatjuk említetlenül, hogy az idegen ajku növendékeknek a magyarnyelv és beszédbeli képessége valóban meglepő. Ha jól emlékszünk vissza a tantestület öt év előtt vetette el az ősi fordítási rendszert s azóta a direkt módszert használva működik a magyar eszmének. Csak az a sajnós, hogy ezen működés még mindig a penészes, testet-leletől őrö falak közé van szorítva. Készséggel elismerjük a városi tanácsnak a népnevelés iránti jóakarát, de arra kérjük, hogy ez ne csak a külvezetkezre legyen kiterjesztve, hanem jutlason belőle egy csőpnyit ezen nemzeti missiót teljesítő intézetre is.

— **Lövészet.** E hó 12-én megtartott lövészen ismét számosan vettek részt. Rég nem esett meg hogy a kitűzött díjakért tizen versenyeztek volna. Éppen ezen körülményből magyarázható meg az, hogy a verseny felette érdekes volt. Annyi mély lövés esett, hogy rendes körülmények között három lövészetre is elegendő lett volna. Az első díjat egyébként szülővőre Belházy Gyula, a másodikat igen szép négyesre Seidel Agoston, a harmadikat pedig szintén négyesre Frirbert Ferencz nyerte el. Ma ez évi közgyűlés lévén reméljük, hogy a lövőde tagjai teljes számban fognak azon megjelenni s a szükséges tenni valókhöz véleményekkel és meggyőződésekkel eredő tanácsaikkal hozzájárulva a lövőde felvirágzását lehetőleg előmozdítani. Azt hisszük a mai közgyűlés alkalmával tárgyalásra kerül a bécsi lövészet-egyesület meghívása is a f. hó végén Bécsben tartandó ünnepélyes lövészetre mely meghívó magyar nyelven és igazán ékes szavakkal kéri fel a magyar lövészet testvéreket az ünnepélyen való részvételle.

— **Erdővizsgálat.** Köztudomásu dolog városunkban, hogy a városi erdők kezelése és kihasználása fölött aggályok, sőt egyenes panaszok merültek fel, melyek indokolt, vagy indokolatlan volta miatt a kormány a városi erdők megvizsgálását rendelte el és e célból kiküldötte a besztercebányai és a pozsonyi erdőfelügyelőt, kik megbízatásukat ez idő szerint teljesítik. Eljárásuk eredményéről annak idején befogunk számolni, addig is azonban tartozkodunk kell minden nemű pro vagy contra megnyilatkozásoktól. A kényes ügy immáron oly helyes és egyenes mederbe tereltetett a legilletékesebb helyről, hogy a pusztáigazságnak, a való tényállásnak ki kell derülnie és a vizsgálat eredménye, mely vizsgálatot maguk a megtámadottak sürgették és kérelmezték leginkább, bizonyára csak teljes megnyugvást fog szülhetni.

— **A „Selmeczbányai Kalauz“** végre napvilágot fog látni és már e napokban jelenik meg Joerges A. derék könyvkereskedőnk és nyomdatulajdonos kiadásában és Tirts Rezső, Szentgyörgyi Ede és Abai Ottó szerkesztésében. Már a múlt évben kellett volna megjelenie és a szövegezés el is készült, de hátráltatta a házagot pótló mű megjelenését egyrészt a nyomda tullefoglaltsága, másrészt a levegőnek némi áttekintése és átdolgozása. Most végre meg lesz és pedig oly tartalommal, mely városunk történetét és vidékünk nevezetességeinek leírását és az idegenek utbaigazítását öleli fel. Nem kis munka volt az, ugy dióhéjba szorítani sok mindent, de bizunk a sikerben. A „Kalauz“ ára 60 kr., és már most megrendelhető Joerges A. könyvkereskedésében.

— **Koritnyicza.** Levelet kaptunk egy koritnyiczai fürdővendégtől, mely telve van e fürdőhely dícséretével. És igaza van ama levél írójának; minek menjünk Karlsbadba, mikor Koritnyiczánk van?! A fővárosi híres „Kis pipa“ vendéglő még híresebb most már, sajnos. boldogult vendéglőse, Karikás bácsi megnevezelt, ha valaki avval incselkedett, hogy ő vendégeit mind Karlsbadba küldi. „Azán nem igaz!“ fakadt ki Koritnyiczára küldi biz ő az ő vendégeit, honnét ala-

posan kitisztítva, farkasétvágygyal jönnek vissza. Van is benne valami! Koritnyicza évről-évre emelkedik; pedig nem új fürdő, melyet csak a dival kap föl. Keletkezése a 14-ik századig vihető vissza; 1402-ben a Danes család birtokában volt; majd Corvin János, Zápolya János, Illésházy Gáspár, Tökölyi Imré neve fűződik hozzá. 1707-ben a kincstár birtokába került; jelenleg egy, a magyarságot lelkesülő társulat tulajdonát képezi. Liptó- és Zólyom megye határán 850 m. tengerszín feletti magasságban regényes, fenyőktől borított, hegyektől körülzárt völgykatlanban fekszik; 145 különböző modorban épült nyaraló kellemes és egészséges tartózkodási helyül kínálkozik a fürdővendégeknek A vendégek száma jelenleg 70; a fürdőorvos Dr. Ormai József, ki már 22 éve működik ott e minőségben. A fürdő igazgatója Leonhard Gyula, ki megnyerő modora, szórakoztató tehetsége miatt közkedveltségnek örvend. Az ugynevezett ivókurát használóknak 4 kut áll rendelkezésükre; van hidegvizgyógyintézet is, mely a kor minden igényeinek tökéletesen megfelel. A nagy szálló, Szűz és Wachtlitz vezetése alatt kitűnő konyhájáról híres, s a mi fő valamennyi beteg javulását érzi ott a kitűnő, fenyőillatos levegőben. Az utazás Budapestről Zsolnán—Ruttkán át viz Rózsahegyig, honnét társas kocsi közlekednek; ujabban villamos köti össze Rózsahegyét a 20 klm.-ny távolban levő fürdővel. Ki valaha ott volt, el nem felejtí soha a szép, a természettől oly bőven megáldott, kellemes, üdvös hatású Koritnyiczát.

— **Klincsok Náczo hundstosziar okoskodásai.**

Hogy a talány, mit kiokoskodni adtam, „klopaeska“ azt még a hutman lahtpubja is kiokoskodni képes volt. A niklbul való zaranyat meg is küldtem neki.

Az Ur nagy napja sak zegyszer van zesztendőben és sak rosszul zesett nekem látnyi, hogy oszviezeni pán direktor meg nem jelente magát azon, hanem sak zablakbul nize proceszziót, pedig zoltár is volt a kammerhof kapuja mellett. Sak Náczkónak muszaj kirukolnyi zakár katolikus, zakár luteránus, mert ez régi zósi bányász szokás is nagy zünnepély, mit bányászáság a maga pinzín, alapítványbul tart, Bo prisszam, nagyon rosszul zesett ez nekünknek! Az in jó sehichtenmeister zuram mindig tanácsolja: Náczkó ne igyál gájszot, zaz neked legnagyobb zellensiged. Zenyim pán farár meg prédikálja: „békülj ki legnagyobb zellensigeddel is!“ Hát zebadta kresmiskás hozzon zide abból a legnagyobb zellensigembul még két verdungot, hogy biküljék ki véle.

Zenyim kmotor, a Viszkoes Misko ki van Hodruson haviár, povedálja nekem, hogy ott zurak közt nines van zegyetértés is akarnak munkás nipet is zavarognyi. No, zegyszer in is tanácsoltam valamit is povedáltam: „hagyjátok zurakat veszekednyi zegymás küzt is ti legyetek tyiho, zakkor ti fogtok jól járnyi: mert kit veszekedő mellett a harmadik járja jól is a harmadik ti vagytok“. Misko zesztet jónak látta belátnyi is többeknek is tudtul fogja adnyi.

Vigre generalsszeszió is foglalkoznyi volt muszaj munkás kvártélyokkal és a mi jó pán burgermeisterunk megtette zelső lipist, hogy zebul legyen is valami! Hej, bo prisszam, ha ez meglenne, zegisz Náczkó nemzedik hálálkodnya érette!

Muszaj nekem megint egy talányt adnyi: mi az, mi németbul magyarra fordítva „hegykerék?“ Persze zortografiat nem szabad niznyi. Persze is van „főhegykerék“ zis.

Szeginy Náczkónak muszaj lonból fizetnyi dinamitot is olajat, mit levonják neki. Is ha megsporolja kis dinamitot is mert eladnyi, elesapják kenyirbul. Mit vonják le dinamitot lonból s miri nem adnak sak annyit mi munkához kell is adjanak zinkább kevesebb lont. Zakkor nem lesz zannyi sok baj is elesapás is koldosság, mint ez zokozza. Zesztet povedálja legalább Droszyák zuram, ki már szerenesisen provezióba jutotta magát.

Vidlieska Hanzó, ki zuiságokat olvassa, mondja nekem: „kvóta miatt Zausztriával nem lehet egyeszsiget kötnyi“. Ale mondom mi kötöttünk „Zausztria“ bukkott biztosítási részvénytársasággal zegyes-

siget, melyre zurak vittek be ugy, hogy kaptunk nehiz kis lonból levont 100 frt helyett az „Universale Volksversicherung“ spolokból 5 frtot? Na zerre muszaj gondolnyi, mirges vagyok zegész Zausztriára.

Nó de nem jó haragudnyi! Békességesen élhetnyi a legjobb is ip ezért most nem fogok többet okoskodnyi . . . sak majd a jövő héten; addig is: „Pohvalen!“

Egy kis kirándulás.

A Selmeczbányai Hetilap számára írta: Litschauer Lajos.
(Polytatás.)

Petrozsényből utunkat elég kényelmesen eltöltve éjjeli 11 órakor, szakadó esőben érkezünk Gyulafehérvárra, hol nagy nehezen elszállásolva magunkat, csakhamar pihenni tértünk. Másnap vasárnap volt, és e nap a Gyulafehérvárról—Zalatnára való elutazásnak volt szánva. Reggel a várost és várat tekintettük meg s azután a városi állomáshoz, mentünk. Nagyon meglepett, a csinos berendezésű kis megállóhely, s a Zalatnára vezető sinut kis vágánytávola (76 cm) de még inkább meglepett az előrobogó csinos kis vonat, melyhez hasonlót még nem láttunk. Hát még a belső berendezés! Hát még a menetsebesség, az állomások gyors egymásutánja, az élénk forgalom! A közlekedés praecizitása!

S megérkeztünk Zalatnára, hol a m. kir. kohóhivatal tisztjei Kurovsky Zsigmond k. főmérnök és Fischer Károly k. mérnök urak fogadtak bennünket. Elszállásolás és rövid pihenő után, a kincstári kohótelep, a kénsav- és szénkéngyár megtekintésére került a sor s evvel este lett, s ismét alkalmunk nyílt Zalatna haladásáról meggyőződni! Bizony tanulhatna Selmecz Zalatnától! Pompás vasuti közlekedés, villanyos világítás, utczarendezés, gyönyörű iskolaépületek, mind oly dolgok, melyeket mi Selmecziek bizony irigy szemmel néztünk.

Este új meglepetés várt reánk. A városi vendéglő fehér asztalánál a főbányahivatal és bányakapitányság egész tisztikara Koss főbányatanácsos, Oelberg bányakapitány és sokan mások együtt voltak, hogy tölünk, a régi Selmeczről ujjat, nevezetesen, érdekeset halljanak. A következő nap délelőtte újból a kohó folytatólagos tanulmányozásának, délutánja pedig a továbbutazásnak, Gyulafehérvárról hosszú várakozásnak, Tövisen még hosszabb és unalmasabb ácsorgásnak volt szentelve. Éjjeli három óra volt, mikor Marosujvárra, négy óra mikor nyugvóhelyre jutottunk s már nyolc órakor ismét talpon kellett lennünk, hogy programunkhoz hiven itt is meglássunk mindent, a mi ránk nézve érdekes lehetett.

Délután 3 óra előtt újból utra keltünk, hogy Aranyos-Gyéresen át Tordára igyekezzünk. Szakadó esőben érkezünk e kedves kis városba, hol Ebergényi Kálmán bányafőnök barátunk a tőle megszokott szives előzékenységgel és barátsággal fogadott. Átrobogva Torda híres földtől hidján, a város szép, rendes utcáiban jó vendéglőjében, majd később szives házigazdánk kedvességében gyönyörködünk és élveztük a híres, remek „tordai malaczat“ is. Reggel korán kelve, előbb a kincstári telep szépségét, az ott uralkodó példás tisztaságot bámultuk meg, hogy a térképek által tanulmányozása után a bányába szálljunk.

Hosszu, falazott altárho vezet a hatalmas sókert tömegébe, mely előbb harangszerű tágas fejjéssel mivelletett le, ma azonban racionálisabb kamara fejtés utján fejtetik.

A fejtésmód ismertetése nem tartozik, nem tarthatik ide, s csak azt emlíjük fel, hogy alig ismerünk sóbányát, mely a laikusra, a turistára érdekesebb volna ennél. Világítási effektusok, kilencz-tízszerez visszhang,

S

tark Mihály

üveg-, porcellán-, lámpa-, tükör- és képraktára
Selmeczbánya.

Bátorkodom a helybeli és a vidéki nagyrődemű közönség becses tudomására hozni, hogy Selmeczbányán a Deák-Ferencz utcában (Ochtendung-féle házban) lévő, a legnagyobb igényeket is teljes mértékben kielégítő

üveg- és porcellán-kereskedésben

raktáron tartok: porcellán, lámpa, tükör, kép és mindennemű üveg árukat, a legnagyobb választékban. Elvállalok az üvegszakmába vágó megbízásokat, u. m. kép, és tükör keretezéseket és ablak bevágásokat, a mely célra, egy szakértő üzletvezetőt alkalmaztam.

A midőn fentjelzett új üzletemre a n. é. közönség becses figyelmét felhívni van szerencsém, bátorkodom egyúttal arról is értesíteni, hogy előnyös összeköttetésem folytán azon kellemes helyzetben vagyok, hogy úgy az áruim eladását, mint a bevágási munkákat legjutányosabb árban eszközölhetem.

Ezen alkalomból egyszersmind bátor vagyok a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy üveg-, pipere-, stb. áruim a mig divatos kivitelűek, addig jutányos áruak is.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve maradok
Teljes tisztelettel
Stark Mihály,
üveg- és porcellán-kereskedő.

likőrös készletek
mindennemű lámpák
különféle tükörök
gyönyörű képek
nagyválaszték képrámákban
mosdó készletek
meglehető szép nippesek
minden e szakba vágó kellékek

boros- sörös-készletek

kávész- és thea készletből

mokka szer- vizek

vendéglői és kávéházi üveg-berendezések

Vendéglősök és magánházakhoz alkalom adtán minden e szakmába vágó cikkek készségesen és olcsón kölcsönöztetnek!!

oly meglepő dolgok, melyek e bányát mindenkire ki a rendkívül szereti, érdekessé, felejthetlenné teszi.

Képzelnék csak egy hosszú tőröt, mely egy sőboltozat alá torkollik; képzelnék, hogy a tőr végén, a kupolaszerű boltozat alatt egy tágas tornácra lépünk, melynek korlátjára támaszkodva, magunk alatt nyolczvan méternyi mélységben nyüzsgő munkáscsoportot látunk, s képzelnék, hogy elől, hátul s oldalt mindenütt szép, fehér, tiszta só sima majdnem tükröző falai környeznek. De ezzel nincsen még vége a meglepetéseknek! Csofalkozásunknak hangosabban adunk kifejezést, s szavunkra rúgó morajlás válaszul, mintha a mélység koboldjainak hahotája csnfolódnék velünk! A véletlenül elhangzott kiáltás, sokszorosan visszafeselve, s a korlátra lecsapó kalapácsütés, ágyúörgésszerű sokszorosan ismétlődő hangja fölötti bámulatunknak kifejezést sem tudunk még adni, midőn új meglepetés más irányban tereli figyelmünket. Főnről, a csodás sókupola dómjából, egy sokszorosan messze verődő kiáltás hangzik el, s az előbb sötét űr kékes kísérteties fényben tündöklök, s újra egy kiáltás és egy nagy lángkéve, sisterege hull alá a nyolczvan méteres mélységbe, teljesen kivilágítva az emberkéz alkotta, csoda kristálytermet, melynek párját keresni kell országvilágszerre.

S evvel véget ért az expedíció. A bányából kiszállva, lakásunkra tértünk, pihentünk, s újra utra keltünk, hogy Kolozsváron, Szolnokon át hazatérjünk kedves fészünkbe, ismét hazatérjünk Selmezbányára.

A borvizsgáló bizottsághoz.

Műborda!

Óh te dicső borvizsgáló
Bizottság, több tagból álló,
Iszol-e te néha bort,
Mit szolgál korcsmából hord?
Izlik-e ez ital néked,
S nem bán-e el győtrőn véled?
Válaszodat erre mond,
Hogy ne bántson többé gond.
Ámde te mit törödsz véle,
Hogy mit szenved számos gége,
Sok kebel és sok gyomor,
Ha nincs más, mint csak műbor.
Korcsmára te nem szorultál,
Pinczéd borral telítve áll...
S a szegény, hogy mit iszik?
Mi gondod rá? Miért bizik.
Pedig eddig benned biztunk
S bizalmunkban tovább ittunk.
Rosszul tettük; — nincs jó bor,
Csak „vizsgáló” van — olykor.

Selmecezi telefon-hirmondó „Újság”

Zóna idő: Vasárnap, d. e. 9 óra pontban. Nap hossza: 15 óra 58 perc. Ujhold. Névnep: Julianna, Gyárfás (Két szomorú hárfás.)

Ebéd. Csontleves kopott kockákkal. Orr alá reszelt torma lekvárral, Páczolt krumplihéj heringgel. Brinzás galuska pörkölt mandolával.

Vacsora. Nyulnyoma tarhonyaszaggal leöntve.

A távollevő felelőtlen szerkesztőtől a következő express levelet kaptuk:

*

Szerkesztői levél
a selmecezi telefon-hirmondó Újság-nak.
Santiago de Cuba jun. 15.

Kedves Újságom!

Láttál-e már miskolci kocsonyába befagyott és onnan búsan kipislogó békat, vagy estére eltett hig eszúpeizban bánatosan uszkáló egeret? Ha igen, akkor el tudod képzelni a mi helyzetünket Santiagóban. Dewey admirális, ki csak rozszant patkányfészkes hajóinkat súlyasztette el, kis Miska Hobsonhoz képest, ki genialis módon zárt el minket a Merrimac elsúlyozott hajóval és alaposan lepecsételte a kijáratát amerikai spanyol viaszszal. Ketrezben vagyunk mindnyájan, mint a hizlalandó liba, de még ennek is jobb dolga van, mert ez legalább eszik, de nekünk nem izlik még a legeslegkubaibb kávé sem.

Bikagyőzői ezimemet, a belém vetett összes kopott reményhorgonyokat oda adnám most egy üveg szántói vizért. Egyedül vágyom, hogy valamiképen innen szabaduljak, ha másképen nem lehet, szököm! Átúszom a tengert, fentart a vízen a honvágy, mely Selmecezi partjaira tesz ki.

Sir és jajtát a nép, de még ezt is büszkén teszi a spanyol. A világért le nem törölné zsebkendővel könnyeit, nehogy sirni látszassék.

Rám néz mindenki, én meg viszont nézem, hadi tanácsot ülünk, a melynek vége mélységes resignatio. Csak a spanyolok istenétől, meg a béke angyalától, Magyarország felséges királyától várjuk, hogy kieszaközöl a nemzetközi békét! A spanyol kész megfogadni, hogy hálából a spanyol viaszt magyar viaszszal kereztesse el és kardot csak kenyér vágása fogja használni.

Ma még nem tudjuk, hogy mi lesz, a szemtelelen amerikai hajónép valósággal orrunk alá fújja a havanna és az ágyú füstjét.

Vigasztalást ismét te adtál nekünk hireiddel, a mikre némi-nemű észrevételt kötelelenségem megtenni.

A disz spanyol nádbotot köszönettel fogadom és életem legszebb emléke képen bearanyozva magammal fogom hordani, hogy rendeltetésének megfelelően, hogy ússak vele ott, a holl kell úgy, hogy ne fájon, csak csipjen. Azt hiszem, hogy Selmecezen még van elég útni való.

A közös kaszinót — sajnos — már nem lehet útni, mert már agyon ütötték. Azt gondolom, hogy a fő bakót mindenki ismeri mert legjobban felismerhető arról, hogy ő sajnálja legjobban az agyonütöttést.

A nyaraló részvénytársaságot sem lehet már útni, inkább az időt, mely nem áll meg, hanem sebes szárnyain ragadja magával a rövid nyarat, hogy az ácsok a hűvös őszi napokban meg ne izzadjanak a nyaraló építések.

Talán a vízvezetéket íssem? a sok poros akta megérdemelné, hogy kiporoztassék, talán fájdalomában könnyezne annyi vizet, hogy a vezeték megtelne.

A kis vasutat sem lehet útni, mert a gyöngö nádvessző útése is meneképtelenné tenné és akkor mit csinálna Selmecezi?

Az öreg vigadó igazán nem lehet útni, mert új kontósbé öltözött, úgy néz ki, mint egy vén kecske — miderben.

Az elmaradt gondolkodást, társadalmi romlottságot, a garaszkodó fényűzést, az irigy haszonlesést, a felekezeti kasztrandszert — ha minden nem ütjük, akkor sem sok. Mivel ez egy szerkesztőnek bőséges témát ad, itt keresem majd az útni valót, lesz talán ki megérzi a csipést és felszisszen, erről ráismerünk a mi emberünkre.

E pillanatban egy hatalmas ágyudörrenés zavar meg levelem irásában, be kell fejeznem, hogy lássam mi történik, mert vagy kugli partira hív az ágyú, vagy az amerikai admirális szórakozik hogy a lövések számával beszámolhasson Washingtonban.

Isten veled édes Újságom, add át őszinte üdvözetemet kedves tiednek és biztasson az a megnyugtató remény, hogy élve-vagy halva de nemsokára látni foglak.

Ég veled és gyöngyharmat!
Felelőtlen szerkesztőd.

Vezérczikk.

Haladás! Ez legyen jelszava mindenkinek a főmüfőtől a esigabig. Haladás nélkül nincs világyetem és nincs valsezer; haladás nélkül oly messze esünk Szent-Antaltól, mint Makó Jeruzsalem-től. Ez tény és valóság, s a ki ezt vitatni merészi az kinézer. Csak az a kérdés, mi módon haladhatunk legjobban? Mérvadó véleményeink szerint, a legujabban felvetett eszme, hogy mindent kerékpárosítani kell, túlhaladt álláspont. A kerékpár, tudvalevőleg, csak vízszintes síkon, vagy lefelé használható, mi pedig emelkedni akarunk. Az tehát jól megkölözött (a „megfontolt” szót, mint a bevett mértékrendszernek meg nem felelőt, átídomítottuk) javaslatunk, hogy pl. a rendőrség jó erős kecskekakokra legyen ültetve, hogy a menekülő büntetést a Szitnyára is követhesse. Saját külön mechanikusunk, egy motorral ellátott tolltartót készült kitalálni, mely hivatva lesz az író kezét mozgásba tartani. A város emelésére elhatároztatik, hogy a rendezendő városrészt épületei egyelőre leromboltassanak, hogy meglegyen a kezdet; az így kilaktalanított lakásnéküli lakosok lakások utáni futkosása élénkítendő a forgalmat, mi szintén haladást jelent; talán az sem lenne ezélszerűtlen, ha az egész várost kerékekre állítanók, s elvinnék körütra, hogy a világ lássa és bámulja haladásunkat s példát vegyen róla minden mandarin, kiknél csak az ígélet halad, de a tett — lombán elmarad.

Tárca.

Friss sütetű epigramm.
Hogy „hallgatni arany”: tudjuk, már régi igazság;
Sok szenátor azért hallgat is hősiessen.

Külföld.

A spanyol bikák titkos értekezleten elhatározták, hogy ezentúl fejfel neki mennek a falnak, s ez irányban már leczkékét is vesznek a cserebogaraktól.

Az orosz kormány meghagyta a szibériai kozákhetmanoknak, hogy tanulmánybizottságot küldjenek ide országunkba — a kellő erély kifejtésének módozatait elsajátítandók.

Belföld.

Bosszu állás. A felbuzsult Polonyi, Géza képviselő, hogy bosszu állhasson Bánffy Dezsőn, most egy szeszmotoru találmányon

tőri a fejét, melylyel kényo-kedve szerint egyszerűen első-pörheti a kormányokat. A szeszmotoru pokolgépnek a „Perfidia” nevet szándékozik adni, de találmányára alig ha kap patentirozást.

Az állattenyésztő egyesület elhatározta, hogy az alföldön víz alá került helyeken, a kínálkozó alkalom kellő kihasználása végett, krokodilusokat fog tenyészteni.

Helyi hírek.

A létesítendő honvédkaszárnya híre a helybeli cselédke tömegesen tettek megrendeléseket olcsó selyemre Henneberg gyárából — piros viganóra.

Közhírré tétetett, hogy esti 8 órától kezdve csak párosa szabad sétálni az utcán.

Egy bizonyos uteza lakói felfolyamodtak a vallás-és közoktatási miniszteriumhoz, hogy részükre a városi rendőrség néhány kényelmes karosszéket állítson lakóházuk elé az utcára.

Személyi hírek.

Maezo, hírneves atyánkfia, zenei tanulmányutra készül; hová? egyelőre még bizonytalan.

Szerkesztői posta.

Jámbornak. A fületlen gomb: ostobaság. „Minden lében kanál”: A ki oda is beüti az orrát, mihez semmi köze. Hogy ilyenek, egyszer legalább, jól megégyessék az orrukat szívből kívánja a telefonhirmondó.

Nyiltér.

Az az ur, ki tegnap este kalapomat le és fejemet be ütötte, szíveskedjék nálam jelentkezni, hogy köszönetem leröhassam, hogy velem ily kiméletesen járt el és erősebben nem bántalmazott.

Merszfalusy Bátor Botond.

Hirdetések.

Alkalmazást nyerhetnek olyanok, kik orrukat minden kotyvalékba be szokták mártani. Bővebbet: a borvizsgáló bizottságnál.

Kiadó egy női szív egy két, vagy több ur részére.
A selmecezi telefon-hirmondó Újság felelőtlen szerkesztője.

Kiadó

egy földszintes kis lakás azonnal a Schuszer Rezső-féle házban (Honvéd-utca). Bővebb felvilágosítás nyelhelő: e házban lakó özv. Soskó Mihálynéval.

Gyár: Alsó Hámor, Bars megye.
Gyári főraktár: BUDAPEST, Andrásy-ut 29. (I. em.)
Raktár: BÉCS, I., Seilergasse I. szám.

A „SZANDRIK” ezüstárú-gyár,
mely az 1752-ben Selmezbányán alapított Geramb J. J. unió tulajdona,
saját vagy adott rajzok szerint előállít:

mindennemű ezüstárút,
mint asztaldiszketek, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket), zsirandolókat, gyertyatartókat, serlegeket,
dísz-emléktárgyakat és versenydíjakat,
mindennemű evő-készletet gazdag választékban,
pipere-tárgyakat. stb. stb.

1898. — Jubileumi kiállítás. — 1898.

Bécs

SINGER-féle PAVILLON A ROTUNDE-ban.

Van szerencsénk a Rotunde-ban levő varrógép-kiállításunkra a nagyérdemű közönséget tisztellettal megünni. Kiállításunk nagy választékban magában foglalja, ugy házi használatra, mint műhímezésre és mindennemű ipari célra a legalkalmasabb és legujabb szerkezetű varrógépeket. Az összes ott működő varrógép gyakorlati üzemben lesz bemutatva. Hogy varrógépeink által eredményezett kézimunka technika mennyire haladt s mily rendkívüli tetszést aratott, legjobban bizonyítja a kiállításunkban gazdagon felhalmozott műhímzés, applicatio és áttört munkák gyűjteménye.

Singer varrógépek ugy kivetelben, mint szerkezetben mintaszerűek.

Singer varrógépek ugy házi, mint ipari használatra nélkülözhetetlenek.

Singer varrógépek a legelterjedtebbek a gépgyártmányokban.

Singer varrógépek ugy munkaképessége, mint tartósága felülmulhatlan.

Singer varrógépek a modern műhímzésre a legalkalmasabbak.

Ugyenes tanfolyamok modern műhímzésben is.

Az eredeti Singer varrógépek több mint 400 fajtaban szállítatnak a különféle iparágaknak megfelelőleg s kizárólag raktárainkban kaphatók.

THE SINGER MANUFACTURING CO. RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
(azelőtt NEIDLINGER G.)

Beszterczbánya, Kossuth Lajos-utca (Alsó-utca) 14 sz.